

متن پرسش

سلام جناب استاد وقت بخیر: بنده تا مدتی پیش سخنرانی های استاد پناهیان رو دنبال می کردم و ایشون می فرمودن برای مبارزه با نفس با خودت لج کن و من به همین خاطر با اینکه بیدار شدن برای نماز شب برام سخت بود بیدار می شدم و نماز می خوندم و معمولا بدون حال دعا می خوندم ولی شما فرمودین که انجام مستحبات که زوری و با اکراه باشه خوب نیست و حتی قساوت قلب میاره و من دیگه نماز شب نمی خونم هرچند معمولا اون ساعات بیدار میشم اما از ترس نتیجه ی عکس نمیخونم و حالم گرفته ست که چرا در دینداری عقب گرد کردم یا لاقط حدود دو سال نماز شب خوندم و گاهی حال خوش دست دادن هم منو به این عبادت واقعا علاقه مند نکرد استاد به نظر شما چیکار کنم؟ و نکته ی دیگه درمورد زندگی با کسیه که نماز نمی خونه ببخشید همسر بنده ۴۱ سالشونه اهل نماز و روزه و امام و پیغمبر نیست بعضی وقت ها به علما که تلویزیون نشون میده توهین میکنن اون لحظه می خوام بمیرم. استاد جدیدا روایتی شنیدم که مال بی نماز و خوابیدن کنار بی نماز و این ها حرامه ناراحتم استاد چه کنم؟ به نیت قرب به خدا به همسر خدمت می کنم ولی گاهی می ترسم وقتی دستم از دنیا کوتاه شد و پرده ها کنار رفت خدا تو صورتم نگاه نکنه که به ایشون خدمت کردم. استاد خواهش می کنم راهنماییم بفرمایید. اجرتون دعای خاص مولامون باشه ان شاءالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. با خود باید مدارا کرد ولی به صرف بی حالی از عبادات بخصوص نماز شب، نباید از آن منصرف شد زیرا نقش تکوینی آن در جای خودش محفوظ است. ۲. این افراد جاهل اند و بازی خورده دشمن، ولی معاند نیستند. شما کار خوبی می کنید که زندگی خود را در چنین شرایطی محفوظ می دارید. موفق باشید